

Po stopách prvního výletu lounského odboru KČT v roce 1894

První výlet odboru, první turistické jeho putování krajem národně uvědoměným, vlasteneckým a malebně krásným! Kdo nebyl by se těšil na okamžiky tyto? Prozatímní výbor vyhledal k němu cesty nejkrásnější do starobylé Peruce. Byla neděle, 10. června 1894. Vyrázilo se o šesté hodině ranní od hotelu Koruna. Sotva jsme město opustili, již pod cukrovarem pana Valtery začalo drobně pokrapovat a u Vršovic dalo se do deště.

Pražských hostů a členů našeho odboru bylo kolem padesáti. Každý litoval, že obloha zrovna také dnes nelítostná chmurami svými, jež visely z ní hluboko k zemi, zastírá nám nejvelebnější ty krásky a pohledy, jimiž lze se každému přichozímu do těchto končin našeho města pokochati. Leč nálada společnosti netrpěla. Tak jsme dorazili do Vršovic a poté do Černčic.

Z Černčic prošed jedním z tamějších statků, ubíral se náš proud přímo do Obory. Nejobtížnější kus cesty byl z Obory do Slavětína, leč turisté naši neomrzele spěli kupředu. Různé obtíže a mnohé epizodky veselé udržovaly dobrou náladu až do Slavětína, kde ustavena byla prohlídka obnoveného a skvostného chrámu Páně. Úkol vypravovatele převzal sám p. farář Štědrý, který svými dějinnými výklady nás velmi pobavil. Hosté byli tak částečně odměněni za svoji námahu.

Čím dále od Slavětína jsme se ubírali, tím větší překvapení nám nastávala nyní. Co ušlo hostům našim z krás kraje, to nahrazeno jim láskou, upřímností obyvatelstva jeho, jež na všech místech vítalo nás s neobyčejnou vřelostí a okázalostí. Proud náš bral se do Radonic a střílelo se z hmoždířů až na Peruc. Veškeré obce, jimiž jsme prošli, byly bohatě prapory v národních barvách českých vyzdobeny. Všude očekávání jsme byli členy vážených obecních zastupitelstev, předáky a hodnostáři místními, s nimiž vyměněny nejsrdečnější pozdravy.

U vchodu do obce Radonic očekávaly nás obecní výbory spojených obcí Radonice, Kystra a Volenice, sbory učitelské a nepřehledné množství obecního. Jménem všech pozdravil pražské hosty a lounský odbor p. řídící učitel Tvrzník, jemuž odpověděl starosta pražských turistů architekt Vratislav Pasovský. Poté se všichni přesunuli k faře, kde působil v letech 1843–1847 Bohu i národu milý básník a pěvec Boleslav Jablonský, jehož památce byla třikrát provolána Sláva! Doprovázení davem došli jsme až k Ohři. Na pramici přerazili jsme prudké vlny Oharčiny a stanuli jsme na katastru Páteckém.

Po uvítání nastoupena ihned cesta stromořadím Jablonského, vedoucím od radonické fary na pátecký zámek. Tímto stromořadím kráčival téměř denně nesmrtelný náš Boleslav Jablonský! Opětne přeryli jsme rychlé proudy Oharky a již stoupali jsme do zámku, kde se nám dostalo opětného nadšeného uvítání od sboru dobrovolných hasičů a četného obecního. Po prohlídce zámku odebrali jsme se do hostince pana Váhy, kde objednána byla snídaně. Bylo 11 hodin dopoledne, dorazili jsme právě včas. Zábava rozproudila se velmi srdečná, k čemuž nejvíce přispěli zástupcové turistického odboru ze Slaného a pánové z Peruce, kteříž vyšli nám vstříc.

V hodinu tu začal ustávat také déšť a celý náš proud, jenž vzrostl nyní již na více jak 60 osob, dorazil za hromové střelby z hmoždířů do Stradonic. Zde pak dostalo se českým turistům uvítání a pocty, jak jen zřídka komu se stává. Před školní budovou pnula se do výše velmi vkusná slavobrána s upřímným „Vítejte nám!“. U ní očekával nás v čele obecního výboru starosta obce p. Benedikt Klapka, jenž uvítal nás vřelou a vlasteneckou řečí: „Velectění pánové! Vítáme Vás co nejsrdečněji. Vítáme Vás jako zástupce vlasteneckých klubů tří královských měst. Obec naše jest naplněna radostí a hrdostí nad tím, že ustavena jest za místo prvního Vašeho výletu. Přišli jste navštívit dědinu, ležící na úpatí někdejšího sídla a kolébky naší pramáti Boženy, dědinu, která uschovává v lůně svém vzácné památky předků svých. Přišli jste snad sem prohlédnout pevné hrady, hrdé zámky, nádherné paláce a parky? Těch zde nemáme, ale ukážeme Vám naše krásné, nyní historické valy, romantické chlomy a chlumky, ukážeme Vám ona místa, na kterých stávaly někdy dřevěné sruby, pevná hradiště, na nichž vypínaly se mohyly, pod nimiž dosud prach a kosti našich předků odpočívají.“

Skvělé uvítání v Stradonicích učinilo mocný dojem na všechny účastníky prvního výletu. Po prohlédnutí velmi četných a vzácných archeologických památek ve stradonické škole a u pana starosty nastoupili jsme cestu na Peruc, kde připraven v restauraci u cukrovaru společný oběd. Dobrý a chutný oběd a čerstvé nápoje nám přichystané osvěžily síly – ale zvýšily také přátelské

nenucené nyní veselí, jež potrvalo až do rozloučení s milými Pražskými hosty. Tito vrátili se ve 4.25 vlakem do Prahy.

Tak dopadla první vycházka turistického odboru v Lounech. Odbor Klubu českých turistů v Lounech může být se svým prvním vystoupením do veřejnosti úplně spokojen. Týž osvědčil skvěle vytrvalost svého členstva a týž přesvědčil se neklamně, že vlastenecké snahy jeho dojdou v lidu našem porozumění a ocenění.

Na připomínku 130. výročí založení lounského odboru KČT. Úryvek z reportáží o jeho prvním výletě otištěných v Časopise českých turistů vybral, zkrátil a upravil Martin Vostřel.

V sobotu 15. června pořádají lounští turisté ve spolupráci s Oblastním muzeem v Lounech výlet Po stopách prvního pochodu KČT. Vychází se v 8.00 od Koruny na lounském náměstí, jde se přes Vršovice na Černčice, Oboru, Slavětín, Radonice, Pátek a Stradonice na Peruc, celá trasa měří 28 km, je možné se přidat též na Pátku. Pochod od vlakové zastávky v Pátku nad Ohří začíná ve 13.00 a je dlouhý 10 km. Obě trasy končí na Peruci. Odjezd společně z Peruce v 18.57.